

(สำเนา)

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๓) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย และให้หมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

“คณะกรรมการบริษัท” หมายความว่า คณะกรรมการของบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยและให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการบริหารสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยซึ่งต้องมีผู้จัดการสาขาเป็นกรรมการรวมอยู่ด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสายแรก นับต่อจากผู้จัดการลงมา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสายที่สี่ทุกราย และให้หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารในสายงานบัญชีหรือการเงินที่เป็นระดับผู้จัดการฝ่ายขึ้นไปหรือเทียบเท่า

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริษัทให้เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุดในการบริหารงานของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใดก็ตาม

ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย” หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยและให้หมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

“ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยจากหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่สามารถรับประกันภัยต่อได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงระหว่างประเทศซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตและกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

“ประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน” หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และการควบคุมภายในของบริษัทประกันวินาศภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ข้อ ๕ คณะกรรมการบริษัท มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย และให้ความเห็นชอบกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ
- (๒) กำกับดูแลให้การจัดทำกรประกันภัยต่อเป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อของบริษัท และหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของสำนักงาน
- (๓) กำหนดให้มีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมการนำกรอบการบริหารการประกันภัยต่อไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ข้อ ๖ ผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประกันภัยต่อของบริษัทต้องมีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับ ดูแล ติดตามให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันภัยต่อให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท
- (๒) จัดให้มีกระบวนการปฏิบัติงาน และคู่มือการปฏิบัติงานด้านการประกันภัยต่อให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๓) พิจารณาผลการดำเนินงานของการประกันภัยต่ออย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงของบริษัท
- (๔) จัดให้มีระบบการควบคุมภายใน ระบบการรายงานผลเพื่อติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

ข้อ ๗ บริษัทต้องจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบดูแลกิจกรรมการประกันภัยต่อ

ข้อ ๘ บริษัทต้องจัดให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของบริษัททำหน้าที่ติดตามและควบคุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันภัยต่อว่าเป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้ และประกาศอื่นที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานตรวจสอบภายในตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึง หน่วยงานตรวจสอบภายในตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน

ข้อ ๙ ให้บริษัทจัดทำกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ (reinsurance management framework) เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท โดยกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ ให้ประกอบด้วย

(๑) โครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการประกันภัยต่อ รวมถึงให้ระบุตำแหน่ง และหรือ รายชื่อผู้บริหารตามข้อ ๖ และหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบตามข้อ ๗

(๒) นโยบายการประกันภัยต่อโดยให้คำนึงถึงกรอบการบริหารความเสี่ยงและการบริหารเงินทุนของบริษัท รวมถึงระดับความเสี่ยงที่บริษัทต้องการรับเสี่ยงภัยไว้เอง และส่วนที่โอนความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเป้าหมายเงินกองทุนของบริษัท

(๓) แนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อ

ทั้งนี้ บริษัทต้องมีการทบทวนกรอบการบริหารการประกันภัยต่อเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๑๐ บริษัทต้องจัดทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาและการประกันภัยต่อเฉพาะรายที่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท สอดคล้องกับกรอบการบริหารการประกันภัยต่อที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยงและเงินกองทุนของบริษัท

ข้อ ๑๑ การเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อในสัดส่วนที่เหมาะสม

การเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา (treaty reinsurance) บริษัทสามารถเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่กำหนดไว้ในตารางตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ระดับความเสี่ยง	อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ				สัดส่วนเบี้ยเอาประกันภัยต่อ กับผู้รับประกันภัยต่อ ต่างประเทศ ทุกรายที่ระดับ ความเสี่ยงเดียวกัน ต่อ เบี้ยเอา ประกันภัยของผู้รับ ประกันภัยต่อต่างประเทศของ สัญญาประกันภัยต่อตาม สัญญาทั้งหมด
	Standard & Poor's	Moody's	AM Best	Fitch	
๑	AAA	Aaa	A++	AAA	ไม่จำกัด
๒	AA+	Aa1	A+	AA+	
	AA	Aa2		AA	
	AA-	Aa3		AA-	
๓	A+	A1		A+	
	A	A2	A	A	
	A-	A3	A-	A-	
๔	BBB+	Baa1	B++	BBB+	ไม่เกินร้อยละห้าสิบ
	BBB	Baa2	B+	BBB	
	BBB-	Baa3		BBB-	

(๒) กรณีสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative reinsurance) บริษัทสามารถเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่กำหนดไว้ในตารางตาม (๑) ได้ ตามสัดส่วนที่เหมาะสม ตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ

ในกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่าหนึ่งอันดับให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือสองอันดับที่แตกต่างกัน ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ต่ำกว่า

(๒) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่าสองอันดับที่แตกต่างกัน ให้นำอันดับความน่าเชื่อถือสูงสุดสองอันดับแรกมาเปรียบเทียบ และใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ต่ำกว่า

ในกรณีที่อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศปรับลดลงจนทำให้การเอาประกันภัยต่อไม่เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในวรรคสอง (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทดำเนินการเปลี่ยนผู้รับประกันภัยต่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ในโอกาสแรกที่กระทำได้

ข้อ ๑๒ ห้ามบริษัททำสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน (financial reinsurance) หรือสัญญาประกันภัยต่อแบบจำกัด (finite reinsurance) ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีการลงรายการทางการเงิน เบี้ยประกันภัยและค่าสินไหมทดแทนระหว่างบริษัทและผู้รับประกันภัยต่อโดยไม่มีการชำระเงิน หรือชำระเงินเพียงบางส่วน รวมถึงมีธุรกรรมทางการเงินอื่น ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินและนำไปสู่การบิดเบือนฐานะการเงินที่แท้จริงของบริษัท

(๒) ให้ความคุ้มครองย้อนหลัง (retrospective provisions) สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว และคู่สัญญาไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายทราบความเสียหายแล้ว ซึ่งกำหนดให้คู่สัญญามีสิทธิและภาระผูกพันในอนาคต โดยที่เบี้ยประกันภัยต่อหรือค่าบำเหน็จประกันภัยต่อคำนวณจากระยะเวลาและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว

(๓) ไม่มีภาระความเสี่ยงจากการรับประกันภัย (insurance risk) ที่มีนัยสำคัญ เช่น ความคุ้มครองจากสัญญาประกันภัยต่อไม่เพียงพอต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยอาจพิจารณาจากจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของผู้รับประกันภัยต่อให้แก่บริษัท

ทั้งนี้ บริษัทต้องพิสูจน์ได้ว่า สัญญาประกันภัยต่อของบริษัทไม่ใช่สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน หรือสัญญาประกันภัยต่อแบบจำกัด โดยต้องทำการทดสอบด้วยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ เช่น วิธี ๑๐/๑๐ วิธี expected reinsurer deficit เป็นต้น

ข้อ ๑๓ ในกรณีให้เห็นสมควร นายทะเบียนอาจสั่งให้บริษัทแก้ไขการทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาหรือการประกันภัยต่อเฉพาะรายได้

ข้อ ๑๔ บริษัทจะต้องจัดให้มีการควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันภัยต่อ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) การควบคุมความเสี่ยงด้านเครดิต

(ก) การคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ โดยควรคำนึงถึงอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำที่บริษัทยอมรับได้ การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับที่กำกับดูแลผู้รับประกันภัยต่อ ฐานะความมั่นคง ความรู้ความเชี่ยวชาญ ระยะเวลาการจ่ายเงิน การให้บริการอื่นๆ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(ข) การลดความเสี่ยงด้านเครดิต บริษัทควรมีเครื่องมือเพื่อลดความเสี่ยงด้านเครดิต อาทิเช่น การกำหนดให้มีการวางหลักทรัพย์ประกันของบริษัทประกันภัยต่อ หรือเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ การกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงหรือการยกเลิกสัญญากับผู้รับประกันภัยต่อในกรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ

(ค) การติดตามความมั่นคงและความเหมาะสมของผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการในการติดตามอันดับความน่าเชื่อถือ ฐานะทางการเงิน ความเพียงพอของเงินกองทุนของผู้รับประกันภัยต่อ และความสามารถในการปฏิบัติตามภาระผูกพันให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

(ง) การรับและจ่ายเงินจากการประกันภัยต่อ บริษัทต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินจากการประกันภัยต่อ การรายงานเงินค้างรับและเงินค้างจ่ายจากผู้รับประกันภัยต่อ การเรียกเก็บค่าสินไหมทดแทนจากการเอาประกันภัยต่อ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน เป็นอย่างน้อย

(จ) การคัดเลือกนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกนายหน้าประกันภัยต่อ โดยควรคำนึงถึง ประสบการณ์ การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับที่กำกับดูแลนายหน้าประกันภัยต่อ ความเชี่ยวชาญ และการให้บริการ เป็นต้น

(ฉ) การรับและจ่ายเงินของนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำกระบวนการติดตาม ควบคุม และตรวจสอบการรับและจ่ายเงินของนายหน้าประกันภัยต่อ หรืออื่นๆ ที่บริษัทมอบหมายให้กระทำการแทน (ถ้ามีการใช้บริการ) ทั้งนี้ บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน เป็นอย่างน้อย

(๒) การควบคุมความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

(ก) ระดับการกระจุกตัวของผู้รับประกันภัยต่อรายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บริษัทต้องจัดให้มีการทำประกันภัยต่อ โดยยึดหลักการให้มีการกระจายความเสี่ยง และคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีต่อผู้รับประกันภัยต่อรายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือประกาศอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) ระดับความเสี่ยงภัยสะสม บริษัทต้องจัดให้มีการจัดการให้ระดับการรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงสุดต่อเหตุการณ์ (maximum event retention: MER) เป็นไปตามที่บริษัทกำหนดไว้ในกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ และในกรณีที่มีความแตกต่างจากที่กำหนดไว้ จะต้องมีการควบคุมการแก้ไขเพื่อให้กลับสู่ขีดจำกัด

(๓) การควบคุมความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

(ก) การทำเอกสารสัญญาประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำเอกสารสัญญาประกันภัยต่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยต้องมั่นใจว่า ข้อกำหนดเงื่อนไขความคุ้มครองของสัญญาประกันภัยต่อมีความชัดเจน ครบถ้วน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบริษัทในการทำประกันภัยต่อ และจัดให้มีกระบวนการควบคุมและติดตามการจัดทำสัญญาประกันภัยต่อ ทั้งนี้ บริษัทต้องจัดให้มีหลักฐานใดๆ เพื่อยืนยันการตกลงรับประกันภัยต่อจากผู้รับประกันภัยต่อ หรือสลิปประกันภัยต่อ ก่อนวันที่สัญญาประกันภัยต่อนั้นจะมีผลบังคับ

(ข) การจัดทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย บริษัทต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย และกำหนดผู้มีอำนาจอนุมัติ รวมถึงจัดให้มีกระบวนการติดตามและยืนยันการทำประกันภัยต่อเฉพาะราย

กรณีที่บริษัทรับความเสี่ยงภัยซึ่งมีความจำเป็นต้องทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย ให้บริษัทจัดหาการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายให้แล้วเสร็จก่อนที่จะรับความเสี่ยงภัยนั้น

(ค) การจัดเก็บข้อมูลและการจัดทำรายงานธุรกรรมการประกันภัยต่อและนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดเก็บข้อมูลและจัดทำรายงานธุรกรรมการประกันภัยต่อ และต้องสามารถแสดงรายละเอียดของเจ้าหนี้และลูกหนี้จากการประกันภัยต่อได้

(๔) การควบคุมความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการและวิธีการ รวมถึงการติดตามและเร่งรัดการเรียกคืนค่าสินไหมทดแทนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ โดยเฉพาะกรณีเหตุการณ์ความเสียหายขนาดใหญ่ ทั้งนี้ ในสัญญาประกันภัยต่อควรกำหนดให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนเรียกคืนทันที (cash call) หลักประกัน (collateral) หรือ เงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ (deposit accounts)

ข้อ ๑๕ บริษัทต้องจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องเพื่อรองรับเหตุการณ์ความเสียหายขนาดใหญ่ หรือการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การจัดหาเงินทุน การจัดการกระแสเงินสดระยะสั้น การเร่งรัดการเรียกคืนค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่อ และหากเกิดเหตุการณ์ขึ้นจะต้องปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๖ นายทะเบียนอาจกำหนดให้บริษัทจัดทำทดสอบภาวะวิกฤต (stress test) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการประกันภัยต่อตามสัญญาและการประกันภัยต่อเฉพาะราย

ข้อ ๑๗ ให้บริษัทนำส่งรายงานกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ (reinsurance management framework) และการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการทำประกันภัยต่อให้สำนักงานภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รอบระยะเวลาสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา (reinsurance treaty) ที่เป็นรอบหลัก ซึ่งเป็นรอบที่มีเบี้ยประกันภัยต่อสูงสุด มีผลบังคับใช้ โดยรายงานจะต้องประกอบด้วย

(๑) โครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการประกันภัยต่อ โดยให้ระบุตำแหน่งและหรือ รายชื่อผู้บริหารตามข้อ ๖ และหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบตามข้อ ๗

(๒) ผลการวิเคราะห์ภาพรวมผลการดำเนินงานการจัดทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาและการประกันภัยต่อเฉพาะรายในปีที่ผ่านมา พร้อมแสดงเหตุผลประกอบ

(๓) นโยบายการประกันภัยต่อ

(๔) สรุปการทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาของปีปัจจุบัน และผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมที่สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเป้าหมายเงินกองทุนของบริษัท พร้อมแสดงเหตุผลประกอบ

(๕) วิธีการควบคุมความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อของบริษัท โดยให้อธิบายอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

ข้อ ๑๘ ให้บริษัทส่งรายงานข้อมูล สถิติที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยต่อตามแบบรายการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้บริษัทส่งสำเนาสัญญาประกันภัยต่อ รวมทั้งส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อตกลงเพิ่มเติม (side letter) (ถ้ามี) เมื่อนายทะเบียนร้องขอ

ข้อ ๒๐ นายทะเบียนอาจกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันภัยต่อเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ และเมื่อมีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติดังกล่าว ให้ถือว่าบริษัทได้ปฏิบัติตามประกาศในส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑.

(นายประสงค์ พูนธเนศ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ : เหตุผลที่ปรับปรุงประกาศนี้ เนื่องจากการประกันภัยต่อเป็นการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยจากบริษัทประกันภัยไปยังผู้รับประกันภัยต่อ อย่างไรก็ตาม การประกันภัยต่อไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงภาระผูกพันที่มีต่อผู้เอาประกันภัยไปยังผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทยังคงมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ การประกันภัยต่ออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงเพิ่มเติมในด้านอื่นๆ เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงจากการกระจุกตัว ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำกับดูแลประสิทธิภาพในการใช้เครื่องมือการประกันภัยต่อ โดยให้บริษัทมีกรอบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเกี่ยวกับกิจกรรมการประกันภัยต่อที่เหมาะสมกับกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ และสอดคล้องกับนโยบายบริหารความเสี่ยง การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้